

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eräitä tulo- ja varallisuusverolain keskeisiä vähennyksiä tarkistettavaksi 5 prosentin hintatason nousua vastaavasti. Omaisuustulovähennystä ehdotetaan vuokratulon osalta korotettavaksi huomattavasti inflaatiotarkistusta enemmän samoin kuin puoliso vähennystä sekä kunnallisverotuksen lapsivähennystä, opiskelijavähennystä ja perusvähennystä. Myös eräitä puolisoiden verotuksessa sovellettavia markkamääräisiä rajoja ehdotetaan korotettaviksi.

Sairauskulujen omavastuuosuutta ehdotetaan korotettavaksi. Ylimääräisen työtulovähennyksen nimi ehdotetaan muutettavaksi lapsenhoitovähennykseksi. Niin sanottuja moottorisaha- ja metsurivähennyksiä koskevan lain säännökset ehdotetaan siirrettäviksi tulo- ja varallisuusverolaikiin.

Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1985 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa. Esitys liittyy vuoden 1985 valtion tulo- ja menoarvioesitykseen.

YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi vuodelta 1985 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan asteikkoon verrattuna 5 prosentin kuluttajahintojen nousua vastaavasti. Rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi on eräitä tuloverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä tarpeen korottaa sen lisäksi, että tuloveroasteikkoa lievennetään. Varallisuusveroasteikon inflaatiotarkistukseen liittyen varoista myönnettävien puoliso- ja lapsivähennysten enimmäismääriä samoin kuin omasta asunnosta varallisuusverotuksessa myönnettävää huojennusta ehdotetaan korotettaviksi.

Ne vähennykset, joiden määriä ehdotetaan tuloverotuksessa korotettaviksi, ovat tulonhankkimisvähennys, valtionverotuksen työtulovähennys, ylimääräinen työtulovähennys, jonka nimi ehdotetaan muutettavaksi lapsenhoitovähennykseksi, yksinhuoltajavähennys, puoliso vähennys osittain, koulutusvähennys sekä huoltaja- ja elatusvelvollisuusvähennykset.

Kunnallisverotuksessa korotettaviksi ehdotetut vähennykset ovat yksinhuoltajavähennys ja elatusvelvollisuusvähennys sekä lapsivähennys, perusvähennys ja opiskelijavähennys, joita viimeksi mainittuja ehdotetaan korotettaviksi inflaatiotarkistusta enemmän.

Puolisoiden verotuksessa erillisverotettavan muun tulon kuin ansiotulon enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi samoin kuin yrittäjätulon ilman eri selvitystä ansiotuloksi katsottavaa osuutta.

Omaisuustulovähennystä ehdotetaan hallituksen tekemän periaatepäätöksen mukaisesti vuokra-asuntojen tarjonnan lisäämiseksi korotettavaksi muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon osalta huomattavasti inflaatiotarkistusta enemmän. Samalla ehdotetaan, että omaisuustulovähennystä koskevaa säännöstöä sen soveltamisessa esiintyneiden ongelmien vuoksi täydennettäisiin säännöksillä, joista ilmenisi, että vähennys tehdään ensisijaisesti muusta kuin ansiotulosta, ja että sen suuruus määrätään omai-

suustulosta ennen luonnollisten vähennysten tekemistä.

Metsätyövälineiden käytöstä aiheutuvien kustannusten perusteella myönnettävistä vähennyksistä sekä niin sanotusta metsurivähennyksestä, joka eräin edellytyksin myönnetään metsätyöstä saadusta palkasta, on säädetty vuosittain eräistä palkkatuloista verotuksessa tehtävistä vähennyksistä annetussa laissa (582/67). Säännökset ehdotetaan siirrettäviksi tulo- ja varallisuusverolakiin ja säädettäväksi pysyviksi.

Sairauskuluvähennyksen omavastuuosuutta ehdotetaan korotettavaksi vähennyksestä aiheutuvan edun suuntaamiseksi niille verovelvollisille, joilla on suuret sairaudesta johtuvat kustannukset.

Lapsen kotihoidon tuen järjestämisen aiheutta-

mista mahdollisista muutoksista tulo- ja varallisuusverolakiin annetaan tarvittaessa eri esitys Eduskunnalle.

Muutosehdotusten vaikutukset valtion verotuloihin on otettu huomioon niissä arvioissa, jotka sisältyvät vuodelta 1985 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavia veroasteikkoja ja veroprosentteja koskevaan hallituksen esitykseen. Kunnallisverotuksessa arvioidaan ehdotettujen muutosten yhdessä velkojen korkoja koskevien vähennysoikeuden muutosten kanssa lievästi vähentävän veron tuottoa. Samoin alenisivat lievästi kirkollisveron sekä vakuutetun kansaneläke ja sairausvakuutusmaksujen tuotot. Vertailuperusteena on tällöin niiden verojen ja maksujen määrä, joka maksuunpantaisiin vuodelta 1985 vuoden 1984 veroperustein ja äyrin hinnoin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

3 §. Säännöksessä määritellään, kumman lapsen vanhemmista katsotaan verovuonna elättäneen lasta ja saavan siten oikeuden eräisiin verotuksissa tehtäviin vähennyksiin. Valtionverotuksessa verovelvollinen on alaikäisen lapsen elättämisen perusteella oikeutettu tulosta vähentämään 33 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisen ylimääräisen työtulovähennyksen, 3 kohdan nojalla valtionverotuksen yksinhuoltajavähennyksen, 4 kohdan puoliso vähennyksen korotuksen ja 5 kohdan mukaisen koulutusvähennyksen. Valtionverosta tehdään tulo- ja varallisuusverolain 57 §:n mukaisesti huoltajavähennys alaikäisen lapsen elättämisen perusteella. Kunnallisverotuksessa lapsen elättäminen oikeuttaa 36 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen ja 3 kohdan yksinhuoltajavähennykseen. Varallisuusverotuksessa lapsen elättäminen oikeuttaa tulo- ja varallisuusverolain 53 §:n 2 momentin mukaiseen vähennykseen. Tulo- ja varallisuusverolain 17 c §:n 3 momentin mukaan on myös vanhempien ja lasten kesken muusta tulosta kuin ansiotulosta yhteisverotusta toimitettaessa merkitystä sillä, kumman vanhemmista katsotaan lasta elättäneen, jos vanhempiin ei sovelleta puolisoita koskevia säännöksiä. Kotimainen kuolinpesä saa

tulo- ja varallisuusverolain 32 §:n mukaan eräitä vähennyksiä, jos lapsi on saanut pesästä elatusensa. Lisäksi lapsen elättäminen vaikuttaa eräiden perhekohtaisten vähennysten määriin. Lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain (361/83), joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984, säännösten mukaan lapsen huolto voidaan aikaisemmasta poiketen uskoa molemmille vanhemmille, vaikka he eivät asu yhdessä tai heidän ohellaan tai sijasta muillekin henkilöille. Lapsen elättämiseen perustuvat vähennykset on tähän saakka myönnetty sille vanhemmista, jonka huollettavana lapsi on suurimman osan verovuodesta ollut. Näin ollen ehdotetaan, että lapsen huollon kuuluessa edellä mainitun lain mukaisesti molemmille vanhemmille, sen vanhemmista, jonka välittömässä huollossa lapsi on tosiasiallisesti ollut suurimman osan verovuodesta, katsotaan lasta elättäneen. Jos lapsi on ollut muun henkilön kuin vanhempiensa huollettavana, ei vähennyksiä voida myöntää kummallekaan vanhemmista.

17 § 2 mom. Valtionverotuksessa toimitetaan muusta tulosta kuin ansiotulosta puolisoiden kesken yhteisverotus. Ansiotuloja vähemmän tai ei ollenkaan ansainneen puolison muut tulot kuin ansiotulot lisätään tällöin valtionveroa laskettaessa ansiotuloja enemmän ansainneen puolison

tuloihin siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 3 000 markkaa. Jos puolisoilla on vain muita kuin ansiotuloja, lisätään vähempituloisen yli 3 000 markan nousevat tulot toisen puolison tuloihin. Määrä ehdotetaan korotettavaksi 4 000 markkaan. Markkamäärää on sovellettu 3 000 markan suuruisena vuodesta 1981 alkaen.

17 b § 2 mom. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen tai ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 112 500 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen ja puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 112 500 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi.

Ansiotulo-osuudella yrittäjätulosta on merkitystä verotuksessa ansiotulojen ja muiden tulojen verotuskohtelun erillaisuuden vuoksi. Ansiotulo-osuus ehdotetaan rahan arvon alenemisen huomioon ottamiseksi korotettavaksi 112 500 markasta 118 000 markkaan.

26 a §. Eräistä palkkatuloista verotuksessa tehtävistä vähennyksistä annetun lain (582/67) säännösten mukaan verovelvollinen voi palkkatulostaan, joka on saatu puun kaadosta, puutavaran valmistamisesta, metsänraivaustyöstä tai muusta metsänraivaustyöhön verrattavasta työstä, vähentää moottorisahan tai raivaussahan käytöstä aiheutuneet kustannukset. Jos verovelvollinen ei esitä suuremmista todellisista kustannuksista selvitystä, vähennetään metsätyöstä saadusta palkasta sahan käytöstä johtuneina kustannuksina 30 prosenttia sanotun palkan määrästä. Verovelvollisen sitä pyytessä voidaan kustannusosuutena vähentää myös 40 prosenttia metsätyöstä saadun palkan määrästä. Tämä moottorisahavähennys voidaan myöntää myös työryhmälle, joka on työskennellyt samaa sahaa käyttäen. Tällöin kustannusosuus on henkilöä kohden 20 prosenttia tai 15 prosenttia kunkin metsätyöstä saaman palkkatulon määrästä siitä riippuen, onko työryhmään kuulunut kaksi vai kolme henkilöä.

Jos verovelvollinen on käyttänyt traktoria tai hevosta ja ajovälineitä metsä- tai muussa ajossa, ovat selvitykseen perustuvat todelliset menot ajosta saadusta palkkatulosta vähennyskelpoisia. Mikäli selvitystä suuremmista menoista ei esitetä, kustannuksina vähennetään metsäajosta saadusta palkkatulosta 60 prosenttia ja muusta ajosta saa-

dusta palkkatulosta 50 prosenttia kyseisen palkan määrästä.

Edellä mainittujen vähennysten lisäksi, jos verovelvollisen puun kaadosta, puutavaran valmistamisesta, metsänraivaustyöstä tai muusta metsänraivaustyöhön verrattavasta työstä saaman palkkatulon määrä on vähintään kolmannes hänen kaikista tuloistaan, vähennetään edellä mainituista töistä saadusta palkkatulosta 5 prosenttia sanotun palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 1 400 markkaa.

Metsurivähennyksen edellytyksiä ratkaistaessa verrataan metsätyöstä saadun palkkatulon määrää, josta ei ole vähennetty moottorisaha- tai muita tulonhankkimiskuluja, verovelvollisen kaikkien valtionverotuksessa veronalaisten henkilökohtaisten tulojen ja muiden tulolähteiden puhtaisten tulojen yhteismäärään.

Erityislain säännösten voimassaoloaika on vuosittain jatkettu. Säännöksiä on asiallisesti viimeksi muutettu 21 päivänä marraskuuta 1980 annetulla lailla (742/80), jolloin metsurivähennyksen määrä korotettiin nyt voimassa olevaan 1 400 markkaan.

Palkkatuloon kohdistuvan vähennysjärjestelmän kehittämiseksi ehdotetaan, että eräistä palkkatuloista verotuksessa tehtävistä vähennyksistä annetun lain luonteeltaan pysyviksi osoittautuneet säännökset lähes sellaisinaan siirretään tuloja varallisuusverolakiin, sen uudeksi 26 a §:ksi.

Tulo- ja varallisuusverolain 28 §:n mukaisesti verovelvollinen saa palkkatulostaan vähentää tulonhankkimisvähennyksen, työmarkkinajärjestön jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut sekä muut todelliset tulonhankintakulut tulonhankkimisvähennyksen määrän ylittävältä osalta. Verotuskäytännössä on moottorisaha- ja ajovälinevähennys myönnetty täysimääräisenä riippumatta tulonhankkimisvähennyksestä. Metsurivähennys sitä vastoin on otettu tulonhankkimisvähennystä myönnettäessä huomioon samalla tavalla kuin todelliset tulonhankkimiskulut. Näin ollen vähennysten suhdetta tulonhankkimisvähennykseen on nykyisellään pidettävä epäjohdonmukaisena ja tulkinnanvaraisena. Niiden suhde muihin palkkatulosta tehtäviin luonnollisiin vähennyksiin on myös syytä muuttaa johdonmukaisemmaksi ja selkeämmäksi.

Muutos merkitsee sitä, että vähennykset myönnettäisiin joko selvitykseen perustuen tai prosentimääräisinä siltä osin kuin ne ylittävät tulonhankkimisvähennyksen määrän. Kun samat henkilöt, jotka ovat oikeutettuja moottorisaha- ja ajovälinevähennyksiin, lähes aina ovat oikeutet-

tuja myös metsurivähennykseen sekä työmatkakulujen ja muiden tulonhankkimiskulujen perusteella myönnettäviin vähennyksiin, joiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän, olisi verotuskäytännön muutoksella tuskin lainkaan merkitystä verovelvollisen kannalta.

Eräistä palkkatuloista verotuksessa tehtävistä vähennyksistä annetun lain 1 §:n 2 momentin mukaan verojohtajan tulee yksin työskentelevän verovelvollisen pyynnöstä määrätä, että verovelvollisen palkkatulosta 1 momentissa mainitun 30 prosentin suuruisen vähennysoikeuden estämättä vähennetään moottorisahan käytöstä aiheutuneina kustannuksina 40 prosenttia. Säännöksessä mainitulla verojohtajan määräyksellä on merkitystä vain ennakonpidätystä toimitettaessa, joten määräystä koskevaa mainintaa ei ole otettu laakiehdotukseen. Verovelvollisen vähennyksen suuruutta koskeva valintaoikeus on otettu huomioon ennakkoperintää koskevissa säännöksissä. Verojohtajan määräystä koskevan maininnan jättäminen pois tulo- ja varallisuusverolakiin siirrettävästä säännöksestä ei näin ollen aiheuta muutosta ennakonpidätykseen eikä verotukseen.

Voimassa olevan erityislain 5 §:n säännös siitä, että lain säännöksiä ei sovelleta tuloihin, jotka verotetaan maatilatalouden tuloverolain (543/67) mukaan, on tulkinnan säilyttämiseksi nykyisen kaltaisena ehdotettu otettavaksi myös 26 a §:ään.

28 § 1 kohta. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 1 300 markasta 1 400 markkaan. Vähennyksen reaaliarvon säilyttämisellä pyritään estämään verotustyön lisääntyminen. Vähennys olisi siten 350 markkaa lisättyä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Tulo- ja varallisuusverolain 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut saataisiin kuitenkin nykyiseen tapaan vähentää erikseen.

Palkkatulosta tehtävät muut luonnolliset vähennykset, joihin, kuten edellä on todettu, kuuluvat myös 26 a §:ssä tarkoitettua metsurivähennys sekä moottorisaha- ja ajovälinevähennykset, voidaan vähentää esitetyn selvityksen perusteella tai viimeksi mainittu myös prosentimääräisinä, siltä osin kuin niiden määrä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

29 § 1 mom. 6 kohta. Voimassa olevan säännöksen mukaan verovelvollinen saa vähentää sairauskustannuksia 200 markan ylittävältä osalta 1 600 markkaan saakka. Puolisot voivat vastavasti vähentää yli 400 markan määräiset sairaus-

kustannukset 3 200 markkaan saakka. Enimmäismääriä korotetaan 500 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt. Tässä lainkohdassa esitetään omavastuuosuus korotettavaksi 300 markkaan ja puolisoitten osalta 600 markkaan. Vähäisten sairauskulujen vähentämisoikeudella ei ole vaikutusta verovelvollisen veronmaksukykyyn. Jos sairauskustannuksia sitä vaston on niin paljon, että ne määrältään ylittävät yhteenlasketun omavastuuosuuden ja vähennuskelpoisten sairauskulujen enimmäismäärän, ei omavastuuosuuden korottaminen vähennysoikeuden ylärajaa muuttamatta pienennä verotuksessa vähennuskelpoista sairauskulujen yhteismäärää. Omavastuuosuuden korottaminen vähentää myös sekä verovelvollisen työtä että verotustyötä, jota sairauskuluvähennys tositteisiin perustuvana runsaasti aiheuttaa. Sairauskustannusten vähentäminen on monessa tapauksessa ainoa syy, jonka vuoksi veroilmoitus edelleenkin joudutaan tekemään, vaikka ilmoitusvelvollisuutta on rajoitettu. Esimerkiksi eläketulojen osalta on ilmoitusvelvollisuus poistettu, ja useat muut vähennykset tehdään viran puolesta. Omavastuuosuuden korottamisen odotetaan vähentävän veroilmoituksen tekotarvetta.

32 §. Säännöksen ehdotetaan tehtäväksi eräitä teknisiä korjauksia, jotka johtuvat muihin lainkohtiin tehdyistä muutoksista.

32 a §. Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa tehdä omaisuustulovähennyksen sekä valtion- että kunnallisverotuksessa. Vähennys kattaa kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatut osingot ja osuuspääoman korot, kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saadut niiden lisärähoitosijoituksille maksetut korot ja muut veronalaiset korot samoin kuin muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadut vuokratulot. Vähennyksen enimmäismäärää, joka on nykyisin yhteensä 2 900 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärä, ehdotetaan yleisperusteluissa mainitun perusteella korotettavaksi 6 000 markkaan. Vähennyksen perusteena otettaisiin kuitenkin huomioon muita edellä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 000 markkaa. Samalla ehdotetaan selkiinnyttäväksi omaisuustulovähennyksen suuruuden määräämistä ja vähentämisyjärjestystä.

Hallituksen esityksen perusteluissa puheena olevaa vähennystä ensi kerran säädettäessä oli jo kannanotto, jonka mukaan vähennyksen suuruus

määrätään bruttomääräisten osinko-, korko- ja vuokratulojen perusteella ennen luonnollisten vähennysten tekemistä (1980 vp. — HE n:o 123). Koska korkein hallinto-oikeus on kuitenkin päätöksessään (KHO 11.5.1984 taltio 2068) katsonut, että omaisuustulovähennys määrätään osinko-, korko- ja vuokratulosta vasta luonnollisten vähennysten vähentämisen jälkeen saadun puhtaan tulon perusteella, ehdotetaan vähennyksen suuruuden määräämistä koskeva säännös lisättäväksi pykälän uuteen 2 momenttiin edellä mainitussa hallituksen esityksessä olleen kannanoton mukaisena.

33 §. Tämän valtionverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä koskevan pykälän 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohdan mukaisten vähennysten enimmäismääriä ehdotetaan korotettaviksi inflaatiotarkistusta vastaavasti. Puolisovähennystä ehdotetaan korotettavaksi 5 500 markasta 6 100 markkaan siltä osin, kuin vähennys myönnetään enintään 7 vuotta täyttäneitä lasta tai kasvattilasta elättäneelle verovelvolliselle. Ylimääräinen työtulovähennys myönnetään yksinhuoltajalle tai puolisoista vähemmän ansainneelle, jos he ovat elättäneet verovuonna alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan. Vähennystä korotetaan, jos lapsi on enintään 7-vuotias. Vähennys myönnetään ansiotulosta, joka on määritelty tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:ssä. Vuodelta 1984 toimitettavassa verotuksessa vähennyksen määrä on 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 800 markkaa, korotettuna 1 100 markalla enintään 7-vuotiaan lapsen elättämisen perusteella. Ehdotetaan, että vähennys korotettaisiin 5 000 markkaan ja enintään 7-vuotiaan lapsen elättämiseen perustuva korotusosuus 1 200 markkaan. Vähennyksen nimi ehdotetaan muutettavaksi lapsenhoitovähennykseksi, joka paremmin kuvaa vähennyksen luonnetta. Valtionverotuksen yksinhuoltajavähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 5 500 markasta 5 800 markkaan ja koulutusvähennys 1 500 markasta 1 600 markkaan.

35 §. Omaisuustulovähennyksen säätämisen jälkeen on esiintynyt tulkintaongelmia siitä, tehdäänkö vähennys ensi sijassa ansiotulosta vai siihen oikeuttavista osinko-, korko- ja vuokratuloista. Vähentämisjärjestyksellä on merkitystä toimitettaessa omaisuustulosta yhteisverotusta puolisoiden tai vanhempien ja lasten kesken. Korkeimman hallinto-oikeuden omaksuttua kannan (KHO 15.2.1984 taltio 609), jonka mukaan vähennys tehdään ensisijaisesti muista kuin ansiotuloista, ehdotetaan 35 §:ssä säädettäväksi asiaa. Koska säännös koskee muitakin tulo- ja

varallisuusverolaissa mainittuja kokonaistulosta valtionverotuksessa tehtäviä vähennyksiä kuin ”Kokonaistulosta valtionverotuksessa tehtävät vähennykset” — otsikoidussa 4 luvussa mainittuja vähennyksiä, ehdotetaan säännöstä selvennettäväksi sen alun sanamuotoa muuttamalla.

36 §. Kunnallisverotuksessa jokaisesta alaikäisestä lapsesta myönnettävä lapsivähennys ehdotetaan korotettavaksi 1 500 markasta 1 700 markkaan ja kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys 2 100 markasta 2 200 markkaan. Kunnallisverotuksen opiskelijavähennys ehdotetaan korotettavaksi 2 850 markasta 3 200 markkaan ja elatusvelvollisuusvähennys 3 100 markasta 3 300 markkaan.

37 §. Pienituloisten verotuksen lieventämiseksi myönnettävää kunnallisverotuksen perusvähennystä ehdotetaan korotettavaksi inflaatiotarkistusta enemmän. Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo on kunnallisverotuksessa kaikkien muiden vähennysten jälkeen vähemmän kuin 8 000 markkaa, hänelle myönnetään nykyisin tulojen vähentyessä asteittain suureneva perusvähennys, joka on suurimmillaan 4 000 markkaa. Vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 4 400 markkaan, jonka suuruisesta tulosta ei siten menisi lainkaan kunnallisveroa. Tulojen noustessa 8 800 markkaan ei perusvähennystä enää myönnettäisi. Perusvähennyksen korottamista puoltaa myös kunnallisveron yleisen tuloverokynnyksen korottamisen tarve.

50 §. Omasta asunnosta varallisuusverotuksessa myönnettävää huojennusta ehdotetaan korotettavaksi siten, että oman vakituisen asunnon verotusarvoa alennettaisiin 40 prosentilla siltä osin kuin verotusarvo ei ylitä 125 000 markkaa. Nykyisin raja on 120 000 markkaa. Asunnon verotusarvosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä olisi muutoksen jälkeen 50 000 markkaa nykyisen 48 000 markan asemesta.

53 §. Varallisuusverotuksen puoliso-vähennys ehdotetaan korotettavaksi 14 300 markasta 15 000 markkaan ja lapsivähennys 7 300 markasta 7 700 markkaan alaikäistä lasta kohden.

57 §. Alaikäisen lapsen elättämisen perusteella suurempituloiselle puolisolle valtionverotuksessa verosta tehtävä huoltajavähennys ehdotetaan korotettavaksi yhdestä alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta 800 markasta 840 markkaan, kahdesta lapsesta 1 700 markasta 1 790 markkaan, kolmesta lapsesta 2 760 markasta 2 910 markkaan sekä neljästä lapsesta 4 190 markasta 4 420 markkaan. Tähän saakka viidennestä ja sitä useammasta lapsesta on myönnetty saman suurui-

nen, 1 430 markan vähennys kuin neljännestä lapsesta. Nyt ehdotetaan, että viidennestä ja jokaisesta seuraavasta lapsesta myönnetään 1 900 markan suuruinen vähennys.

Kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennystä vastaavan valtionverotuksessa verosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 775 markasta 825 markkaan.

2. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1985 alusta lukien. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen

kerran vuodelta 1985 toimitettavassa verotuksessa.

3. Säättämisjärjestys

Koska eräät ehdotetuista muutoksista saattavat merkitä joidenkin verovelvollisten verotuksen kiristymistä, lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa uutta tai lisättyä veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 3 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, 32 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 35 §, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37, 50 ja 53 §, 57 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta ja 3 momentti, 37, 50 ja 53 § sekä 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83), 32 § 23 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (510/77) ja 35 § 25 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (608/75), sekä

lisätään lakiin uusi 26 a § seuraavasti:

3 §

Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä ovat avioliitossa, katsotaan molempien vanhempien verovuonna elättäneen lasta. Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä eivät ole avioliitossa tai ovat välien rikkoutumisen vuoksi pysyvästi asuneet toisistaan erillään, katsotaan sen vanhemmista, jonka huollettavaksi lapsi on määrätty, verovuonna elättäneen lasta. Jos lapsen huolto on määrätty molemmille vanhemmille tai lapsi muutoin on myös toisen vanhemman huollossa, katsotaan sen vanhemmista, jonka välittömässä huollossa lapsi on suurimman osan verovuodesta ollut, elättäneen lasta.

17 §

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja

vähemmän kuin toisella puolisollla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 4 000 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisollla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 4 000 markkaa toisen puolison tuloihin.

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoien yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 118 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoien harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 118 000

markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

26 a §

Verovelvollisen, joka on käyttänyt moottorisahaa tai raivaussahaa puun kaadossa, puutavaran valmistamisessa, metsänraivaustyössä tai muussa metsänraivaustyöhön verrattavassa työssä, tällaisesta työstä saaman palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan sahan käytöstä aiheutuneina kustannuksina 30 prosenttia tai verovelvollisen pyynnöstä 40 prosenttia edellä tarkoitetun palkkatulon määrästä (*moottorisahavähennys*). Kahden henkilön työryhmän käyttäessä samaa sahaa sanottuina kustannuksina pidetään 20 prosenttia kummankin kyseisestä työstä saaman palkkatulon määrästä ja, jos työryhmään on kuulunut kolme henkilöä, 15 prosenttia kunkin kyseessä olevasta palkkatulosta. Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat sahan käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, joka on metsä- tai muussa ajossa käyttänyt hevosta ja ajovälineitä tai traktoria, palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneina kustannuksina 60 prosenttia metsäajosta ja 50 prosenttia muusta ajosta saadusta palkkatulosta (*ajovälinevähennys*). Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (*metsuri-vähennys*).

Tuloihin, jotka verotetaan maatilatalouden tu-

loverolain (543/67) mukaan, ei sovelleta tämän pykälän määräyksiä.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

6) omia ja perheenjäsentensä sairauskuluja 300 markkaa ylittävältä osalta enintään 1 600 markkaa tai, jos kysymyksessä ovat puoliset, 600 markkaa ylittävältä osalta yhteensä enintään 3 200 markkaa, minkä lisäksi enimmäismääriä on korotettava 500 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt.

32 §

Milloin erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän osakkaana on vainajan lapsi tai kasvattilapsi, joka on verovuonna saanut elatuksensa pesän varoista, pesälle myönnetään vainajan kuolinvuotta seuraavilta vuosilta lapsen tai kasvattilapsen osalta 29 §:n 1 momentin 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu vähennys sekä jäljempänä mainitut kunnallisverotuksessa tehtävä lapsivähennys ja kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys. Milloin leski on kuolinpesän osakas, pesälle myönnetään myös lesken osalta mainitut vähennykset, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettu vähennys, 36 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu invalidivähennys sekä 57 §:ssä tarkoitettut valtionverosta tehtävät vähennykset, työtulovähennys, lapsenhoitovähennys ja valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys kuitenkin vain siitä osasta kuolinpesän tuloa, jota noudattaen soveltuvin osin 17 b §:n 4 momentin säännöksiä, on pidettävä lesken ansiotulona. Jos leskellä, olipa hän kuolinpesän osakas tai ei, on verovuonna ollut sellaista tuloa, josta häntä on erikseen verotettava, tehdään edellä mainitut vähennykset pesän tulosta tai tuloverosta, ellei leski ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensi sijassa omista tuloistaan tai tuloverostaan. Mitä on säädetty vähennyksen tekemisestä lesken osalta, sovelletaan myös muuhun kuolinpesän osakkaaseen, jonka metsätalouden hyväksi tekemän työn arvo on luettu pesän tuloksi.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahoitusjoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 000 markkaa.

Omaisuustulovähennyksen määrää laskettaessa osinkotulon, korkotulon ja vuokratulon vähennyksenä ei oteta huomioon 2 luvussa tarkoitettuja vähennyksiä.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 10 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 000 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 200 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämä lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 4 500 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 4 500 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään

7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 600 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

35 §

Valtionverotuksessa verovelvollisen kokonaistulosta tehtävät vähennykset vähennetään ensi sijassa ansiotuloista kuitenkin niin, että tietyn tulolähteen tuloihin kohdistuvan velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähennetään ensi sijassa sanotun tulolähteen tuloista ja että muut korot, indeksi- ja kurssitappiot sekä omaisuustulovähennys vähennetään ensi sijassa muista tuloista kuin ansiotuloista.

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 700 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 200 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 200 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mu-

kaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 300 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 400 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 4 400 markkaa suurempi, 4 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 44 markan määrästä, jolla tulo ylittää 4 400 markan määrän (*perusvähennys*).

50 §

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta tai asunto-osakeyhtiön osakkuuden taikka asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen ja sen tonttimaan sekä osakkeen ja osuuden tämän luvun säännösten mukaan määritettyä arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 125 000 markkaa, 40 prosentilla.

Jos verovelvollisen omistamassa rakennuksessa on kaksi tai useampia huoneistoja, joista verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt jotakin huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen omana asuntona käytetyn osan ja sitä vastaavan tonttimaan arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 125 000 markkaa, 1 momentissa säädetyllä tavalla.

53 §

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuis-

ta varoista vähennetään 15 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 7 700 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 840 markkaa, kahdesta 1 790 markkaa, kolmesta 2 910 markkaa, neljästä 4 420 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 900 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 825 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1985 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1984

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Ahti Pekkala*

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 3 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, 32 §, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 35 §, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37, 50 ja 53 §, 57 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, 32 a §, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta ja 3 momentti, 37, 50 ja 53 § sekä 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83), 32 § 23 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (510/77) ja 35 § 25 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (608/75), sekä

lisätään lakiin uusi 26 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä ovat avioliitossa, katsotaan molempien vanhempien verovuonna elättäneen lasta. Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä eivät ole avioliitossa tai ovat välien rikkoutumisen vuoksi pysyvästi asuneet toisistaan erillään, katsotaan sen vanhemmista verovuonna elättäneen lasta, jonka huollettavaksi lapsi on määrätty tai jonka välittömässä huollossa lapsi on muutoin suurimman osan verovuodesta ollut.

Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä ovat avioliitossa, katsotaan molempien vanhempien verovuonna elättäneen lasta. Jos lapsen vanhemmat verovuoden päättyessä eivät ole avioliitossa tai ovat välien rikkoutumisen vuoksi pysyvästi asuneet toisistaan erillään, katsotaan sen vanhemmista, *jonka huollettavaksi lapsi on määrätty, verovuonna elättäneen lasta. Jos lapsen huolto on määrätty molemmille vanhemmille tai lapsi muutoin on myös toisen vanhemman huollossa, katsotaan sen vanhemmista, jonka välittömässä huollossa lapsi on suurimman osan verovuodesta ollut, elättäneen lasta.*

17 §

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja vähemmän kuin toisella puolisollla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 3 000 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisollla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 3 000 markkaa toisen puolison tuloihin.

Valtiolle suoritettavan tuloveron määrää laskettaessa lisätään sen puolison, jolla on ansiotuloja vähemmän kuin toisella puolisollla tai jolla ei ole ansiotuloja lainkaan, muut tulot kuin ansiotulot, siltä osin kuin niiden verotettava määrä ylittää 4 000 markkaa, toisen puolison tuloihin. Jos kummallakin puolisollla on vain muita tuloja kuin ansiotuloja, lisätään sen puolison, jolla on vähemmän tuloja, tulo siltä osin kuin se ylittää 4 000 markkaa toisen puolison tuloihin.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 112 500 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 112 500 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 118 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 118 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

26 a §

Verovelvollisen, joka on käyttänyt moottorisaha- tai raivaussaha- puun kaadossa, puutavaran valmistamisessa, metsänraivaustyössä tai muussa metsänraivaustyöhön verrattavassa työssä, tällaisesta työstä saaman palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan sahan käytöstä aiheutuneina kustannuksina 30 prosenttia tai verovelvollisen pyynnöstä 40 prosenttia edellä tarkoitetun palkkatulon määrästä (moottorisahavähennys). Kahden henkilön työryhmän käyttäessä samaa saha- sanottuina kustannuksina pidetään 20 prosenttia kummankin kyseisestä työstä saaman palkkatulon määrästä ja, jos työryhmään on kuulunut kolme henkilöä, 15 prosenttia kunkin kyseessä olevasta palkkatulosta. Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat sahan käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, joka on metsä- tai muussa ajossa käyttänyt hevosta ja ajovälineitä tai traktoria, palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneina kustannuksina 60 prosenttia metsäajosta ja 50 prosenttia muusta ajosta saadusta palkkatulosta (ajovälinevähennys). Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon

Voimassa oleva laki

Ehdotus

hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määräästä, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (metsurivähennys).

Tuloihin, jotka verotetaan maatilatalouden tuloverolain (543/67) mukaan, ei sovelleta tämän pykälän määräyksiä.

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 300 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

6) omia ja perheenjäsentensä sairauskuluja 200 markkaa ylittävältä osalta enintään 1 600 markkaa tai, jos kysymyksessä ovat puoliset, 400 markkaa ylittävältä osalta yhteensä enintään 3 200 markkaa, minkä lisäksi enimmäismääriä on korotettava 500 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt.

6) omia ja perheenjäsentensä sairauskuluja 300 markkaa ylittävältä osalta enintään 1 600 markkaa tai, jos kysymyksessä ovat puoliset, 600 markkaa ylittävältä osalta yhteensä enintään 3 200 markkaa, minkä lisäksi enimmäismääriä on korotettava 500 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt.

32 §.

Milloin erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän osakkaana on vainajan lapsi tai kasvattilapsi, joka on verovuonna saanut elatuksensa pesän varoista, pesälle myönnetään vainajan kuolinvuotta seuravilta vuosilta lapsen tai kasvattilapsen osalta 29 §:n 1 momentin 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu vähennys sekä jäljempänä mainitut kunnallisverotuksessa tehtävä lapsivähennys ja yksinhuoltajan vähennys. Milloin leski on kuolinpesän osakas, pesälle myönnetään myös lesken osalta mainitut vähennykset, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettu vähennys, 36 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vanhuusvähennys ja 5 kohdassa tarkoitettu invalidivähennys sekä 57 §:ssä tarkoitettut valtion-

32 §

Milloin erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän osakkaana on vainajan lapsi tai kasvattilapsi, joka on verovuonna saanut elatuksensa pesän varoista, pesälle myönnetään vainajan kuolinvuotta seuraavilta vuosilta lapsen tai kasvattilapsen osalta 29 §:n 1 momentin 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu vähennys sekä jäljempänä mainitut kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys. Milloin leski on kuolinpesän osakas, pesälle myönnetään myös lesken osalta mainitut vähennykset, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettu vähennys, 36 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu invalidivähennys sekä 57 §:ssä tarkoitettut valtionverosta tehtävät vähen-

Voimassa oleva laki

verosta tehtävät vähennykset, työtulovähennys, ylimääräinen työtulovähennys ja valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys kuitenkin vain siitä osasta kuolinpesän tuloa, jota noudattaen soveltuvin osin 17 b §:n 4 momentin säännöksiä, on pidettävä lesken ansiotulona. Jos leskellä, olipa hän kuolinpesän osakas tai ei, on verovuonna ollut sellaista tuloa, josta häntä on erikseen verotettava, tehdään edellä mainitut vähennykset pesän tulosta tai tuloverosta, ellei leski ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensi sijassa omista tuloistaan tai tuloverostaan. Mitä on säädetty vähennyksen tekemisestä lesken osalta, sovelletaan myös muuhun kuolinpesän osakkaaseen, jonka metsätalouden hyväksi tekemän työn arvo on luettu pesän tuloksi.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saaduista osingoista ja osuuspääoman koroista taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saaduista niiden lisärahastosijoituksille maksettavista koroista ja muusta veronalaisesta korosta sekä muuna asuntona kuin vapaaajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadusta vuokratulosta yhteensä 2 900 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*).

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

- 1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 10 300 markkaa (*työtulovähennys*),
- 2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 4 800 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 100 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansio-

Ehdotus

nykset, työtulovähennys, *lapsenhoitovähennys* ja valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys kuitenkin vain siitä osasta kuolinpesän tuloa, jota noudattaen soveltuvin osin 17 b §:n 4 momentin säännöksiä, on pidettävä lesken ansiotulona. Jos leskellä, olipa hän kuolinpesän osakas tai ei, on verovuonna ollut sellaista tuloa, josta häntä on erikseen verotettava, tehdään edellä mainitut vähennykset pesän tulosta tai tuloverosta, ellei leski ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensi sijassa omista tuloistaan tai tuloverostaan. Mitä on säädetty vähennyksen tekemisestä lesken osalta, sovelletaan myös muuhun kuolinpesän osakkaaseen, jonka metsätalouden hyväksi tekemän työn arvo on luettu pesän tuloksi.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää *kokonaistulostaan* kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta *saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaaajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa*, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). *Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 000 markkaa.*

Omaisuuksien vähennyksen määrää laskettaessa osinkotulon, korkotulon ja vuokratulon vähennyksenä ei oteta huomioon 2 luvussa tarkoitettuja vähennyksiä.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

- 1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 10 800 markkaa (*työtulovähennys*),
- 2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 000 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 200 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansio-

Voimassa oleva laki

tulojen määrä on pienempi (*ylimääräinen työtulovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 500 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 4 500 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 4 500 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 000 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 500 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

35 §

Verovelvollisen kokonaistulosta valtionverotuksessa tehtävät vähennykset vähennetään ensi sijassa ansiotuloista kuitenkin niin, että tietyn tulolähteen tuloihin kohdistuvan velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähennetään ensi sijassa sanotun tulolähteen tuloista ja että muut korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähennetään ensi sijassa muista tuloista kuin ansiotuloista.

Ehdotus

tulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämä lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 4 500 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 4 500 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttäneitä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 600 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

35 §

Valtionverotuksessa verovelvollisen kokonaistulosta tehtävät vähennykset vähennetään ensi sijassa ansiotuloista kuitenkin niin, että tietyn tulolähteen tuloihin kohdistuvan velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähennetään ensi sijassa sanotun tulolähteen tuloista ja että muut korot, indeksi- ja kurssitappiot sekä *omaisuustulovähennys* vähennetään ensi sijassa muista tuloista kuin ansiotuloista.

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

*massa oleva laki**Ehdotus*

2) 1 500 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapseltaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 100 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 2 850 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 100 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

2) 1 700 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapseltaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 200 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 200 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 300 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 000 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 4 000 markkaa suurempi, 4 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 40 markan määrästä, jolla tulo ylittää 4 000 markan määrän (*perusvähennys*).

50 §

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta tai asunto-osakeyhtiön osakkuuden taikka asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen ja sen tonttimaan sekä osakkeen ja osuuden tämän luvun säännösten mukaan määritettyä arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 120 000 markkaa, 40 prosentilla.

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 400 markan määrää suurempi, on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrä, tai jos tulo on 4 400 markkaa suurempi, 4 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 44 markan määrästä, jolla tulo ylittää 4 400 markan määrän (*perusvähennys*).

50 §

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta tai asunto-osakeyhtiön osakkuuden taikka asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen ja sen tonttimaan sekä osakkeen ja osuuden tämän luvun säännösten mukaan määritettyä arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 125 000 markkaa, 40 prosentilla.

Voimassa oleva laki

Jos verovelvollisen omistamassa rakennuksessa on kaksi tai useampia huoneistoja, joista verovelvollinen on verovuoden päätyttyä käyttänyt jokin huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen omana asuntona käytetyn osan ja sitä vastaavan tonttimaan arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 120 000 markkaa, 1 momentissa säädetyllä tavalla.

53 §

Suomessa asuvien puolisoitten yhteenlasketuista varoista vähennetään 14 300 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 7 300 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 800 markkaa, kahdesta 1 700 markkaa, kolmesta 2 760 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 430 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 775 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Ehdotus

Jos verovelvollisen omistamassa rakennuksessa on kaksi tai useampia huoneistoja, joista verovelvollinen on verovuoden päätyttyä käyttänyt jokin huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana taikka perheensä asuntona, alennetaan rakennuksen omana asuntona käytetyn osan ja sitä vastaavan tonttimaan arvoa, siltä osin kuin se ei ylitä 125 000 markkaa, 1 momentissa säädetyllä tavalla.

53 §

Suomessa asuvien puolisoitten yhteenlasketuista varoista vähennetään 15 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 7 700 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä tällaisesta lapsesta 840 markkaa, kahdesta 1 790 markkaa, kolmesta 2 910 markkaa, *neljästä 4 420 markkaa sekä jokaisesta sitä useammasta* alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta lisäksi 1 900 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 825 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1985 toimitettavassa verotuksessa.